

Η συγκλονιστική μαρτυρία ενός Γιατρού: ο άγιος Γεώργιος και ο άγιος Νεκτάριος βοηθούν βαριά ασθενείς

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Ήτο 12η νυκτερινή μεσ' το κατακαλόκαιρο του Αυγούστου 2006 που δίναμε την έσχατη μάχη επαναφοράς στη ζωή 54χρονου ασθενούς με καρδιακή ανακοπή συνέπεια μετεγχειρητικής αιμορραγίας από προηγηθείσα ανευρυσματεκτομή κοιλιακής αορτής 18 ώρες ενωρίτερα. Είχε περάσει μια ολόκληρη ώρα, χειρουργοί στον αγώνα με μαλάξεις της καρδιάς και ενδοκαρδιακές χορηγήσεις φαρμάκων, αναισθησιολόγοι και καρδιολόγοι μέσω ορών είχαν χορηγήσει όλα τα αναζωογονητικά φάρμακα της «λίμνης του Μαραθώνος» που ακούω τον πρώτο

μου βοηθό τ. Διευθυντή αγγειοχειρουργικής κλινικής να ερωτά μήπως **«να διακόψουμε κάθε περαιτέρω προσπάθεια αφού ήδη έχει περάσει πολλή ώρα χωρίς καρδιακό ρυθμό και ο άρρωστος θα είναι φυτό;»**. Δεν απάντησα και οι προσπάθειες συνεχίστηκαν. Αφού παρήλθε ακόμη περίπου μισή ώρα, σκέφθηκα ότι μάλλον η μάχη έχει χαθεί, παρακάλεσα να κλείσουν το υπόλοιπο τραύμα προκειμένου να ενημερώσω τους συγγενείς.

Ξεκινώντας όμως τα πρώτα βαριά μου βήματα προς την έξοδο η ελπίδα δεν με εγκατέλειπε, ατενίζοντας προς τον ουρανό ψέλλισα: **«Άγιε μου Γιώργη, βοήθησε»**. Τους ενημέρωσα ακολούθως για τις προσπάθειες που καταβάλλοντο και το αβέβαιο αποτέλεσμα, συζήτηση διάρκειας 6'-8' και επέστρεψα στο χειρουργείο για να βρώ τους χειρουργούς, καρδιολόγους και αναισθησιολόγους ήρεμους, όχι διότι ο ασθενής είχε αποβιώσει αλλά **επειδή ο άρρωστος είχε επανέλθει στη ζωή**. Τριάντα λεπτά αργότερα με την αποδομή των αναισθητικών φαρμάκων ο ασθενής αφυπνίζεται με θαυμάσια επικοινωνία και οι γιατροί που εσκέφτοντο ότι θα ήτο φυτό, μένουν άφωνοι. Η περαιτέρω μετεγχειρητική πορεία του ασθενούς με τη βοήθεια του Αγίου Γεωργίου υπήρξε ομαλή!

Έτερη θήλυ ασθενής, 68 ετών, χειρουργηθείσα λόγω βλάβης της καρωτίδος στις 8 Νοεμβρίου 2006 παραμονής του Αγίου Νεκταρίου ξύπνησε ημιπληγική, διεγερτική χωρίς επικοινωνία με το περιβάλλον. Η άμεσα εκτελεσθείσα αγγειογραφία έδειξε απόλυτα φυσιολογικές μετεγχειρητικές συνθήκες στην χειρουργημένη περιοχή

στην έξω και ενδοκρανιακή κυκλοφορία του εγκεφάλου. Αποφασίζω, παρά τα φυσιολογικά ευρύματα, την επανεισαγωγή της λόγω της σοβαράς καταστάσεως στο χειρουργείο, όπου πάλι διαπιστώνονται πολύ καλές σφύξεις και στεγνό εγχειρητικό πεδίο. Πρόταση των αναισθησιολόγων να παραμείνει σε καταστολή (ύπνο) αναισθησίας μέχρι της επομένης πρωινής ημέρας (εορτής του Αγίου Νεκταρίου).

Συντετριμμένος για το αβέβαιον μέλλον της ασθενούς το βράδυ εκκλησιάστηκα σε αγρυπνία του Ιερού Ναού Αγίου Νεκταρίου στο Ν. Ηράκλειο κατά την οποία συμμετείχα στη Θεία Κοινωνία, ομολόγησα την αναξιότητα μου παρακαλώντας τον Άγιο για τη βοήθεια του. Την 9η πρωινή της επομένης, η ασθενής η οποία καθ' όλο το 24ωρο ευρίσκετο σε καταστολή στη ΜΕΘ μπήκε σε διαδικασία αφύπνισης. Ω! του θαύματος! Η ασθενής ξύπνησε με θαυμάσια επικοινωνία. Συγκινημένος, ευχαρίστησα ευλαβούμενος την θαυματουργική παρουσία του Αγίου την ημέρα της μνήμης του 9 Νοεμβρίου 2006. Ο Άγιος, Δάσκαλος και αυτός της παρακείμενης Ριζαρείου Σχολής, παραδειγματίζει καθημερινά με τη βιβλική του μορφή «έργω και λόγω διδάξας» τους διακόνους του ανθρώπινου πόνου και καθηγητές της ιατρικής επιστήμης του Αρεταίειου Νοσοκομείου. (...)

Πηγή: Αποσπασματα από το άρθρο «Πίστη, το άυλο νυστέρι της χειρουργικής» του Ομοτίμου Καθηγητού Αγγειοχειρουργικής του Πανεπιστημίου Αθηνών **Πανσαγιώτη Β. Δημακάκου, Εφημερίδα Εστία, 5-10-2013, σελ. 4.**